

SUOMALAISET MENESTYVÄT TORONTOSSA

PENTTI JÄRVENPÄÄ, B.A., M.S.W.

Havaintoja kirjottajan suorittamasta tutkimuksesta ECONOMIC AND SOCIOCULTURAL INTEGRATION OF FINNISH IMMIGRANTS IN METROPOLITAN TORONTO, UNIVERSITY OF TORONTO, 1972, 131 siv.

Toisen maailmansodan jälkeen Kanadaan on muuttanut noin 4.000.000 siirtolaista. Sadattuhannet tulivat sodan runtelemasta Euroopasta. Heidän joukossaan tuli yli 20.000 suomalaista. He hajaantuivat yli laajan maan, Halifaxista Vancouveriin. Vanhat suomalaiskeskukset kuten Toronto, Sudbury Thunder Bay ja Vancouver saivat vastaanottaa suurimman osan näistä siirtolaisista. Tuhannet suomalaiset siirtolaiset asettuivat asumaan Torontoon, josta oli tullut "siirtolaisten Mekka" Kanadassa. Toronto houkutteli värikkäänä, vilkkaana ja nykyaikaisena kaupunkina, joka väestönsä puolesta on kuin Yhdistyneet Kansakunnat pienoiskoossa.

Tänä päivänä näyttää siltä, että suomalaiset ovat löytäneet paikkansa muiden joukossa ahkerina ja tunnollisina työntekijöinä antaen oman panoksensa kaupunkinsa ekonomiseen ja sosiaalis-kulttuuriseen elämään. Mutta luonnollisesti herää kysymys kuinka hyvin suomalaiset todellisuudessa sopeutuvat kanadalaiseen yhteiskuntaan Torontossa ja millaiset seikat vaikuttavat heidän sopeutumiseensa?

Tämän artikkelin kirjoittajaa suomalaisena siirtolaisena Torontossa tietysti kiinnosti suomalaisten sopeutuminen ensisijaisesti sosiologisena ilmiönä, jota ei aikaisemmin oltu tutkittu. Kiinnostuksen siirtolaisten ongelmia, tarpeita ja toiveita kohtaan lisääntyessä Kanadan hallituksen, siirtolaisviranomaisten, poliittisten puolueitten, yliopistopiirien ja suuren yleisön keskuudessa alkoi eri etnisten ryhmien vilkas tutkimustoiminta. Miksi ei siis jotain Toronton suomalaisistakin? Siihen avautui erinomainen tilaisuus kirjottajan opiskellessa Toronton Yliopistossa vuosina 1970 - 1972. Tutkimus, josta tämä artikkeli antaa joitakin havain-

toja ja tuloksia, oli siis yhden miehen yritys kaikessa kiireessä lähestyä mahdollisimman objektiivisesti varsin monisärmäistä sosiologista tapahtumaa.

Tutkimuksen tarkoitus oli luoda yleisilmäys Suur-Torontossa asuvien suomalaisten siirtolaisten ekonomiseen ja sosiaaliskulttuuriseen sopeutumiseen heidän uudessa kotimaassaan. Tutkimus pyrki saamaan mahdollisimman objektiivisen käsityksen suomalaisten asumisolosta, ekonomisesta menestymisestä, osallistumisesta elämään ja toimintaan ei-suomalaisessa ympäristössä, ihmissuhteitten muodostamisesta Englantia puhuvien henkilöiden kanssa ja Englannin kielen hallinnasta ja käytöstä. Myöskin yritettiin saada selvyyttä suomalaisten seurojen, yhdistysten ja seurakuntien vaikutuksesta integratiota edistävinä tai jarruttavina tekijöinä sekä suomalaisten asenteista ja sosiaalisten palvelujen tuntemuksesta ja käytöstä.

Koska integratio on monimutkainen sosiaalis-kulttuurinen, psykologinen ja ekonominen tapahtuma, jota vielä varsin rajoitusti ymmärretään, tämä tutkimus perustui pääosaltaan objektiivisen mitattavissa olevan aiheiston käsittelyyn ja analysointiin. Runsaan subjektiivisen materiaalin analysointiin kiinnitettiin vähemmän huomiota.

Mahdollisimman hyvän ja luotettavan tuloksen saavuttamiseksi tavoitteeksi asetettiin umpimähkään valittujen suomalaisten siirtolaisten löytäminen, jotka tasapuolisesti edustaisivat Toronton suomalaisia. Tämä osoittautui varsin vaikeaksi tehtäväksi yli 2 miljoonan asukkaan suurkaupungissa, jossa lähes 10.000 suomalaista muodostavat pienen vähemmistön yli 70 muun etnisen ryhmän keskellä asuen hajallaan noin 1500 km² alueella.

Koska nykyajan suomalaisen siirtolaisen vaikeuksien, menestymisen ja sopeutumisen ymmärtämisellä suuressa kaupungissa saattaa olla jotakin käytännöllistä merkitystä tutkija päätti valita tutkimuskohteet umpimähkään

siirtolaisista, jotka olivat muuttaneet Torontoon tammikuun 1, 1955 ja joulukuun 31, 1969 välisenä aikana. Yllämainitun 15 vuoden aikana Torontoon muutti noin 5 000 suomalaista eli noin 1 000 perhettä, joista valittiin 75 avioparia, jotka jaettiin 25 avioparin ryhmiin Torontossa asumisajan pituuden perusteella vertailevaa tutkimusta varten.

Kuten edellä on jo viitattu 75 avioparin löytäminen hyväksyttävän ja luotettavan menetelmän perusteella osoittautui vaikeaksi. Onneksi kuitenkin erään suomalaisen seurakunnan pastori antoi tutkijan käyttöön noin 1600 suomalaista nimeä ja puhelinnumeroa käsittävän listan joka oli laadittu seurakunnan omaa käyttöä varten Suur-Toronton puhelinluettelon perusteella. Moninaisten vaikeuksien kautta tästä listasta saatiin 75 suomalaista avioparia, jotka tarkalleen täyttivät yksityiskohtaiset vaatimukset.

Kyselylomake, jossa oli 58 kysymystä laadittiin ensin englanniksi ja käännettiin sitten suomeksi. Sekä aviomies että vaimo haastateltiin yhdessä omassa kodissaan. Erillinen kysymyslomake, jossa oli 21 kysymystä laadittiin suomalaisia seuroja ja seurakuntia varten, joista 11 haastateltiin. Kysymykset oli laadittu selventämään seurojen ja seurakuntien merkitystä ja vaikutusta siirtolaisen elämässä.

Vaikka tutkimus suoritettiin hyvin rajoitetun ajan puitteissa, ja sen tähden sillä oli tutkimusteknisessä mielessä monia heikkouksia, monet havainnot ja tulokset ovat kuitenkin varsin mielenkiintoisia ja antavat viitteitä siitä miten nykyajan suomalainen siirtolainen Torontossa elää, sopeutuu ja menestyy.

Kuten saattoi odottaa haastateltavat ilmoittivat monia syitä, miksi päättivät lähteä Kanadaan. Taloudelliset vaikeudet Suomessa olivat kuitenkin yleisin maastamuuton syy. Noin 33 % miehistä ja 20 % naisista mainitsi elinkustannusten kalleuden Suomessa maastamuuton syyksi. 12 % miehistä katsoi että työttömyys oli vaikuttanut heidän päätökseensä, mutta vain vajaa 10 % arveli raskaan verotuksen Suomessa aiheuttaneen maastamuuton. Varsin mielenkiintoinen seikka oli, että poliittisen tilanteen epävakaisuus Euroopassa ja Suomessa 1950-60 luvuilla ei näytä

ainakaan tietoisesti vaikuttaneen maastamuutto päätökseen. Vain noin 14 % vastajista arveli, että poliittisen tilanteen epävakaisuus oli syynä muuttoon. Yllättävää oli, että 30 % miehistä ja 15 % naisista mainitsi halun tutustua muihin maihin vaikuttaneen päätökseen. Vaikka nykyään paljon matkustellaankin, on kuitenkin hieman vaikea kuvitella, että näin monet suomalaiset lähtisivät seikkailunhalusta maailmalle. Siirtolaisiksi lähteminen on tavallisesti hyvin vakava asia. Tämä kävi ilmi monien vaimojen vastauksista. Noin 15 % vaimoista kertoi avoimesti vastustaneensa ajatusta. Monissa tapauksissa aviomies teki päätöksen ja vaimo seurasi vastahakoisesti mukana.

Tavallisesti siirtolainen saapuu uuteen kotimaahansa varsin ristiriitaisin odotuksen tuntein. Hänellä ei voi olla täysin selvää kuvaa siitä, mikä häntä odottaa. Alkuvaikeudet ovat kaikkein koettelevimmat. Kuinka kauan nämä vaikeudet kestävät, kuinka niihin suhtaudutaan ja kuinka ne koetaan, riippuu lukemattomista tekijöistä joiden merkitystä ja vaikutusta on vaikea mitata. Nykyajan siirtolaisella on monia etuja verrattuna edellisten sukupolvien siirtolaisiin. Useimmat tämän tutkimuksen siirtolaisista, jotka melkein kaikki muuttivat suoraan Suomesta Torontoon, saivat varsin myönteisen vastaanoton ja ensivaikutelman. Monet seikat vaimensivat heidän "kulttuurishokki" kokemustaan. Suomalaiset ovat asuneet Torontossa jo monen sukupolven ajan, joten uusilla siirtolaisilla ei ole ollut vaikeuksia ottaa yhteyttä maanmiehiinsä, jos ovat sitä halunneet. Tämän tutkimuksen siirtolaisista 38 % ilmoitti, että heillä oli sukulaisia ja 17 % ilmoitti, että heillä oli ystäviä Kanadassa ennen maahanmuuttoaan. Tällä on epäilemättä ollut suuri merkitys monien siirtolaisten alkuvaikeuksissa.

Näistä yhteyksistä muihin suomalaisiin Torontossa on epäilemättä ollut apua myöskin työpaikan etsinnässä. Tämän tutkimuksen suomalaiset ovatkin sopeutuneet erittäin hyvin työmarkkinoihin. Osoituksena siitä on että 39 % miehistä ilmoitti saaneensa vakituisen työpaikan välittömästi Kanadaan saapumisen jälkeen, 30 % yhden kuukauden sisällä ja loput ilmoittivat kokeneensa vaikeuksia työpaikan etsinnässä.

Tilapäisen työttömyyden kokeminen on hyvin yleinen ilmiö Kanadassa, jossa työmarkkinatilanne yleensä hyvin herkästi heijastelee suhdannevaihteluja. Niinpä 25 % miehistä ilmoitti Kanadassa oloaikanaan olleensa työttömänä vähemmän kuin 3 kuukautta ja 28 % enemmän kuin 3 kuukautta. Kuitenkin yllättävän suuri määrä (47 %) ilmoitti, että he eivät olleet kokeneet työttömyyttä Kanadassa. Tämän tutkimuksen suorittamisaikana, talvella 1972, jolloin työttömyysprosentti Torontossa oli noin 3–4 %, kaikki 75 miestä ja 57 % vaimoista olivat säännöllisessä työssä. Nämä luvut olivat siten huomattavasti paikallisia, maakunnallisia ja kansallisia työttömyyslukuja paremmat.

Siirtolaisen, erikoisesti miehen, kannalta on äärettömän tärkeää mitä hän kokee työolosuhteisiin sopeutuessaan. Hän tietysti toivoo, että hänen sopeutumisensa olisi helppo ja nopea, ja että hänen aikaisempi ammattikoulutuksensa ja taitonsa otettaisiin huomioon ja oikein arvostettaisiin. Valitettavasti näin ei läheskään aina tapahdu. Monet kokevat pettymyksiä havaitessaan, että he eivät pysty kilpailemaan työpaikoista syntyperäisten työntekijöitten kanssa. Työnantajat ovat usein kärsimättömiä eivätkä ymmärrä uuden tulokkaan vaikeuksia. Uusi tulokas puolestaan kielitaidottomana ja uusina työolosuhteita ja työmenetelmiä tuntemattomana ei aina tiedä millaista työsuoritusta häneltä odotetaan.

Kuitenkin 70 % vastaajista ilmoitti olevansa tyytyväisiä tapaan, jolla heidän aikaisempi ammattitietonsa ja -taitonsa oli tunnustettu Kanadassa, 18 % ilmoitti olevansa tyytymättömiä ja jäljellä olevat 12 % ei halunnut sanoa mitään ilmeisesti kielteisten kokemustensa tähden.

Yksi suomalaisen siirtolaisen tavoitteista Kanadassa on saada oma talo niin pian kuin suinkin mahdollista. Tässä asiassa suomalaiset Torontossa näyttävät menestyneen erittäin hyvin, sillä 59 % perheistä asui omissa talossaan. Tilastojen mukaan noin 50 % torontolaisista asuu omakotitalossa, joka on varsin korkea luku miljoonakaupungille. Yllättävää oli, että 48 % siirtolaisista, jotka olivat asuneet Torontossa enintään 5 vuotta,

omisti jo talon. Tämä voidaan ymmärtää ilmeisesti siten, että viime vuosien siirtolaiset ovat tulleet Torontoon jonkin verran säästöjä mukanaan. Myöskin kiinnelainat olivat tutkimusaikana helposti saatavissa.

Auton hankkiminen on tietysti ollut suomalaisten niin kuin muittenkin tavoitteena. Se onkin helppo asia Torontossa, mutta välttämätön se ei suinkaan ole suurkaupungissa, jossa on erinomainen yleinen liikennelaitos. Auto kuitenkin on statussymboli, jota ilman ei voi olla. Tämän tutkimuksen suomalaisista perheistä 95 % omisti auton ja 24 % omisti kaksi autoa.

Katsokaamme nyt lyhyesti tämän tutkimuksen havaintoja sosiaaliskulttuurillisella alueella. Sosiaalis-kulttuurillinen integraatio on hyvin monisävyinen ilmiö, jonka syvällisempään tutkimiseen tämän tutkimuksen menetelmät eivät olleet riittäviä. Kuitenkin tulokset antavat joitakin viitteitä siitä millä tavalla suomalaiset Torontossa sopeutuvat Kanadalaiseen yhteiskuntaan.

Kulttuuri on inhimillinen kokemus ja saavutus. Se alkaa jo varhain lapsuudessa ja jatkuu koko elämän ajan. Vähitellen kulttuurin arvot, ihanteet ja normit tulevat aivan kuin yksilön omaksi luonnoksi. Se säännöstelee hänen elämänsä ja mukautumalla kulttuurinsa perusarvoihin hän saavuttaa turvallisuuden tunteen. Sen tähden yritys muuttaa näitä kulttuurin perusarvoja saa aikaan huolestuneisuutta, jännitystä ja vastustusta. Elämän kokemukset ja inhimillinen elinympäristö ei koskaan ole samanlainen eri henkilöillä. Sen tähden siirtolaisen kyky sopeutua uusiin olosuhteisiin on yksilöllinen. Jotkut yksilöt ovat psykologisesti erittäin mukautuvia olosuhteitten muutoksiin, kun taas toisilla näyttää olevan suuria tai lähes ratkaisemattomia peruskonfliktina uusien näkemysten, käsitysten, tapojen ja arvojen omaksumisessa. Tämä pitää paikkansa myöskin tämän tutkimuksen siirtolaisiin nähden.

Kieli näyttää olevan oleellisin ja tärkein osa kulttuuria. Sen tähden kielivaikeuksien voittaminen on ratkaisevan tärkeä asia sopeutumisessa uusiin olosuhteisiin. Ensimmäisen polven siirtolainen tulee tietysti aina säilyttämään äidinkielentaitonsa, mutta uuden

kielen oppiminen on useimmille työtä ja tuskaa. Johtuen suomen ja englannin kielen täydellisestä erilaisuudesta englannin kielen oppiminen käytännössä merkitsee tuhansien oudolta kuuluvien sanojen ja sanontojen muistamista ja suomalaisen siirtolaisen koko ajatusprosessien uudelleen muokkaamista.

Näyttää kuitenkin siltä, että useimmat tämän tutkimuksen siirtolaisista ovat ymmärtäneet asian tärkeyden sillä 73 % oli ottanut englannin kielen iltakursseja. Onnellisessa asemassa ovat olleet siirtolaiset, jotka olivat tulleet maahan viimeisen 5 vuoden aikana. Noin 40 % näistä uusista siirtolaisista oli iltakurssien lisäksi myöskin osallistunut Kanadan siirtolaisviranomaisten järjestämille 1/2 vuoden kielikursseille.

Valitettavasti tutkimus ei antanut selvää kuvaa siitä kuinka hyvin suomalaiset olivat englannin kieltä oppineet. Noin 28 % haastelluista ilmoitti ymmärtäneensä vähän englantia maahan tullessaan, mutta melkein kaikki sanovat tarvitseensa tulkkia asioitaan järjestäessään. Tutkimuksen tekoaikana 95 % miehistä ja 88 % naisista ilmoitti kielitaitonsa huomattavasti korjaantuneen. Yksinkertainen sanatesti olisi todennäköisesti antanut hieman objektiivisemmän kuvan kielitaidosta.

Suomalaiset ovat tunnetusti ahkeria lukijoita, sen tähden oli otaksuttavaa, että he toivat lukutapansa tullessaan uuteen maahan Otaksuttavasti heidän lukutapansa antaisivat joitakin viitteitä siitä, kuinka läheisesti he vielä identifioivat oman kielen ja kulttuuriarvojen kanssa ja toisaalta englannin kielisen lehdistön ja kirjallisuuden kanssa. Tutkimus osoitti selvästi, että suomalaiset olivat säilyttäneet lukutapansa. Noin 64 % miehistä ja 52 % naisista ilmoitti päivittäin lukevansa englannin kielisiä sanomalehtiä, 38 % sekä miehistä että naisista luki englannin kielisiä aikakauslehtiä ja 32 % sanoi silloin tällöin lukevansa englannin kielistä kirjallisuutta. Nämä luvut ovat yllättävän suuria siirtolaisilta, joiden oma kieli on täysin erilainen ja joilla todennäköisesti on ollut huomattavia vaikeuksia todella sujuvan ja nautittavan lukutaidon saavuttamiseksi.

Osoituksena siitä, että kiinnostus suomen kieleen, suomen kulttuuriin ja tapahtu-

miin on säilynyt on se, että yli 82 % sekä miehistä että naisista ilmoitti lukevansa paikallista Vapaa Sana sanomalehteä, joka menee noin 1500 suomalaisen kotiin Torontossa. Noin 70 % vastaajista sanoi lukevansa suomalaisia aikakauslehtiä, jotka he ostavat suomalaisista liikkeistä, tilaavat suoraan Suomesta tai lainaavat ystäviltaan. Yli 40 % miehistä ja 30 % naisista sanoi silloin tällöin lukevansa suomalaisia kirjoja, joita he lainaavat ystäviltaan tai yleisistä kirjastoista, joissa on lähes 1000 suomalaista kirjaa.

Ennen Suomesta lähtöään siirtolaisella oli suuri määrä tärkeitä ihmissuhteita. Hän tiesi, että mitä tahansa hänelle tapahtuisi hän voisi aina luottaa moniin hänelle läheisiin ihmisiin. Maastamuuttaessaan hän ei ainoastaan äkkiä menettänyt tätä tärkeää ihmissuhteitten verkostoa, vaan hän sai myöskin oppia ajan kuluessa, että monet sukulaiset ja ystävät tulivat välinpitämättömiksi häntä kohtaan eikä hän voinut turvautua heihin niinkuin menneisyydessä. Näissä olosuhteissa siirtolainen tavallisesti kääntyy maanmiestensä puoleen sosiaalis-psykologisten tarpeitensa tyydyttämiseksi. Tavallisesti siirtolainen saa kokea, ettei hän ole aina tervetullut, mikä omalta osaltaan vaikuttaa siirtolaisen haluun pysyä vain omien maanmiestensä keskuudessa. Niinpä monet siirtolaiset eivät koskaan onnistu luomaan tärkeitä ja tyydyttäviä ihmissuhteita oman "leirin" ulkopuolelta.

Sentähden hyvin tärkeä tekijä sopeutumisessa on ystävyysuhteitten luominen ei-suomalaisten henkilöitten kanssa. Tälläisten ihmissuhteitten luominen olisi osoituksena tietyn integraatioasteen saavuttamisesta tai se ainakin olisi avuksi jatkuvassa prosessissa.

Kuinka hyvin tämän tutkimuksen suomalaiset olivat menestyneet ihmissuhteitten luomisessa englantia puhuvien henkilöiden kanssa? Noin 46 % miehistä ja 48 % naisista ilmoitti, että he olivat onnistuneet luomaan ystävyysuhteen ainakin yhden englantia puhuvan henkilön kanssa. Miehillä tämä henkilö oli tavallisesti työtoveri ja naisilla joku toinen naishenkilö naapuristosta. Lähes puolet vastaajista ilmoitti, että tätä ystävyysuhtetta vaalitaan molemminpuolisilla vierailuilla. Näyttää siis siltä, että varsin huomattava

osa suomalaisista on onnistunut luomaan tärkeitä ja tyydyttäviä ihmissuhteita "kielisten" kanssa.

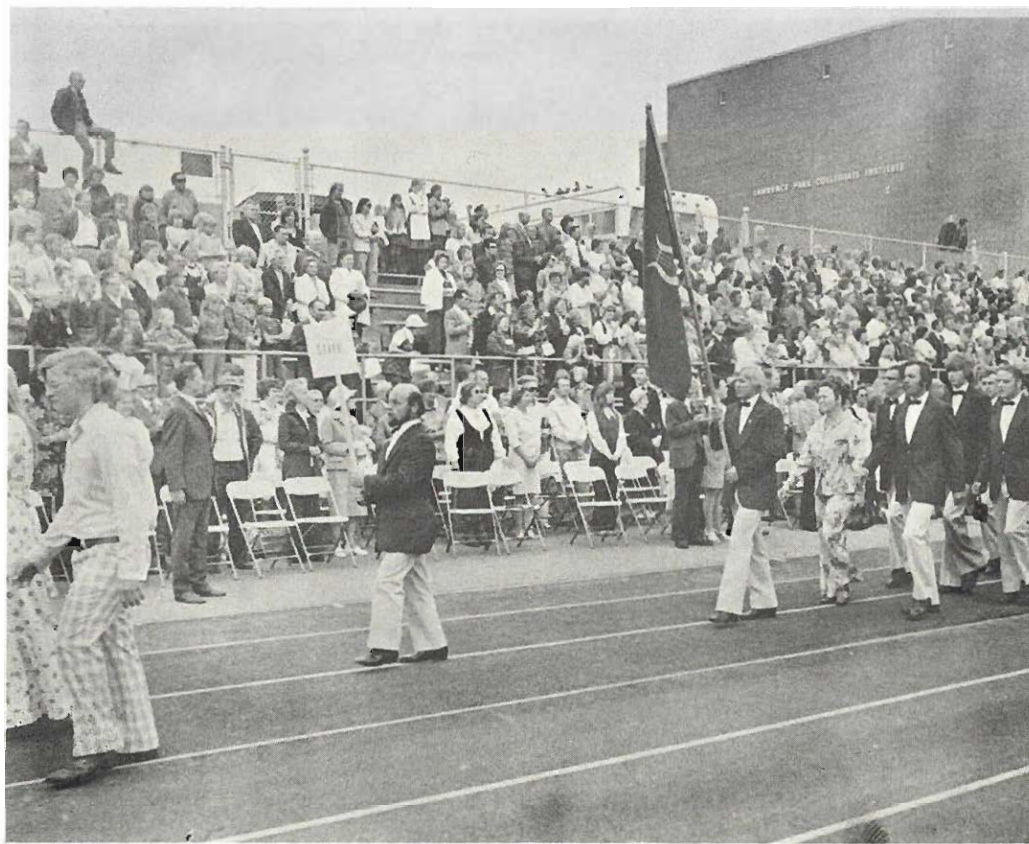
Enemmän muodollisella, ryhmäsuhteitten alueella suomalaiset eivät näyttäneet menestyvän niin hyvin. Tätä asiaa testattiin kysymällä kuinka monet kuuluivat jäseninä ei-suomalaisiin seuroihin, yhdistyksiin ja seurakuntiin. Yli 90 % ilmoitti, että he eivät kuulu minkäänlaisiin ei-suomalaisiin ryhmiin tai organisaatioihin. Tämä on epäilemättä osoituksena suomalaisten vaikeuksista ryhmäsuhteitten alueella.

Suomalaisilla seuroilla, yhdistyksillä ja seurakunnilla on erittäin tärkeä tehtävä Torontossa erikoisesti alkusopeutumisen aikana, jolloin uusi tulokas joutuu kohtaamaan monenlaisia henkisiä, sosiaalisia ja ekonomisia vaikeuksia. Esimerkiksi suomalaisten seu-

rakuntien pastorit tekevät hyvää työtä neuvon ja tukien uusia siirtolaisia. Pastorit kertoivat, että monet siirtolaiset tulevat heidän luokseen vaikeuksineen vaikkeivät ehkä koskaan liity jäseniksi.

Monilla seuroilla Torontossa on takanaan varsin pitkä ja mielenkiintoinen historia. Vanhin tällä hetkellä toimivista seuroista Suomalainen Yhdistynyt Seurakunta on perustettu vuonna 1906, jolloin pieni mutta toimekas suomalainen siirtokunta oli jo olemassa Torontossa.

Suomalaiset seurat Torontossa voidaan jakaa kahteen ryhmään tarkoitusperiensä ja ohjelmansa puolesta. Monien seurojen tarkoituksena on antaa suomalaisille tilaisuus tavata toisiaan ja osallistua erilaisiin ajanviete, urheilu yms aktiviteetteihin ja tilaisuuksiin. Esimerkkeinä tällaisista seuroista mai-

Kanadan Suomalaisten Suurjuhlien pääjuhlan avajaismarssi Torontossa 1974.

nittakoon The Finnish Social Club ja Finnish Sport Club Sisu, joilla on monipuolista toimintaa ja satoja jäseniä.

Sitten on seuroja, joiden tarkoituksena on suomen kielen ja kulttuuriarvojen ja ihanteitten vaaliminen ja säilyttäminen. Esimerkkinä mainittakoon The Finnish Language School, jossa talvisin ahkerasti opiskellaan suomen kieltä, suomen kulttuuria ja historiaa.

Nyt luonnollisesti herää kysymys, kuinka monet suomalaisista kuuluvat jäseninä näihin seuroihin, ja mitä ne todella merkitsevät heille? Tutkimus osoitti, että 52 % miehistä ja 56 % naisista ei kuulunut mihinkään suomalaiseen seuraan tai seurakuntaan. Kuitenkin varsin huomattava osa suomalaisista kuului jäsenenä yhteen tai useampaan seuraan tai seurakuntaan. Merkittävä osa eli 72 % siirtolaisista, jotka olivat olleet maassa enintään 5 vuotta ei kuulunut jäsenenä mihinkään seuraan tai seurakuntaan. Tämä saattaa merkitä, että mitä kauemmin suomalainen siirtolainen asuu erossa omasta kulttuuristaan sitä enemmän hän alkaa arvostaa sitä.

Kysymys, joka seurasi edellistä, koski seurojen ja seurakuntien tilaisuuksiin osallistumista. Kuten saattoi odottaa osallistumisprosentit olivat jäsenyysprosentteja huomattavasti korkeammat. Prosenttiluvut siirtolaisille, jotka olivat asuneet maassa 5–15 vuotta olivat seuraavat: 40 % miehistä ja 36 % naisista osallistuivat tilaisuuksiin kerran viikossa, 8 % ja 10 % vastaavasti kerran kuukaudessa, 28 % ja 34 % vastaavasti kahdesti vuodessa ja 6 % ja 8 % vastaavasti kerran vuodessa. Prosenttiluvut siirtolaisille, jotka olivat asuneet maassa enintään 5 vuotta olivat vastaavasti : 4 % ja 12 % kerran viikossa, 16 % ja 17 % kerran kuussa, 56% ja 60 % kahdesti vuodessa ja 12 % ja 8 % kerran vuodessa. Tämän artikkelin puitteissa ei ole tilaa pohtia näitä lukuja pitemmälle. Todettakoon kuitenkin mielenkiintoinen seikka, että luvut kahdesti vuodessa ovat huomattavan korkeat, Tämä merkitsee todennäköisesti, että nekin jotka eivät ole jäseniä seuroissa ja seurakunnissa osallistuvat perinteellisiin suomalaisiin juhlatilaisuuksiin, jotkut Jouluna ja Pääsiäi-

senä ja jotkut toiset Uutena Vuotena ja Juhannuksena.

Eräs mielenkiintoinen seikka, joka myöskin kuului tämän tutkimuksen piiriin, oli suomalaisten siirtolaisten asenteitten ja sosiaalisten palvelujen tuntemisen ja hyväksikäyttämisen tutkiminen. Sosiaalisten palvelujen merkitys riippuu ratkaisevasti näiden käyttäjän asennoitumisesta, elämän kokemuksista ja kulttuuritaustasta. Palvelujen käyttäminen voi olla joko hyödyksi tai vahingoksi. Kuten saattoi odottaa suomalaiset tunsivat Toronton sosiaalipalvelujen järjestelmää. Sitä osoittaa seikka, että 88 % ei ollut koskaan käyttänyt mitään sosiaalipalvelua, 9 % oli käyttänyt kerran ja 3 % kaksi kertaa. Nämä luvut ovat merkittävän alhaisia siirtolaisille, jotka olivat ponnistelleet läpi monien vaikeuksien. Tämä on osoituksena suomalaisten yleisestä asennoitumisesta ja pyrkimyksestä olla riippumaton muista ihmisistä joskus vahingollisin seurauksin. Monet ajattelivat, että avustuksen ottaminen on alentavaa ja välttävät sosiaalivirastossa käyntiä niin paljon kuin suinkin mahdollista.

Tutkimus pyrki myöskin saamaan jonkinlaisen käsityksen siirtolaisten subjektiivisista tunteista ja käsityksistä koskien heidän yleistä tyytyväisyyttään Kanadassa. Ilmeisesti heidän tyytyväisyytensä olisi jossakin suhteessa heidän odotuksiinsa. Tulokset osoittivat, että 37 % miehistä ja 45 % naisista piti elatuksen hankkimista Kanadassa helpompana kuin he olivat odottaneet, 37 % sekä miehistä että naisista ajattelivat, että se oli ollut yhtä helppoa kuin olivat odottaneet, ja 25 % miehistä ja 17 % naisista ajattelivat, että se oli vaikeampaa kuin olivat odottaneet. Useammat naiset kuin miehet ajattelivat, että elatuksen hankkiminen oli ollut helpompaa kuin olivat odottaneet ja harvemmat naiset kuin miehet ajattelivat, että se oli ollut vaikeampaa kuin olivat odottaneet. Tämä on merkittävä seikka kun muistamme, että monet naiset olivat olleet siirtolaiseksi lähtemistä vastaan.

Siirtolaisia pyydettiin myös vertaamaan heidän nykyistä asemaansa heidän asemaansa Suomessa. Lähes 67 % miehistä ja 64 % naisista oli sitä mieltä, että heidän asemansa oli

noussut, 5 % miehistä ja 6 % naisista arvioi asemansa laskeneen ja 28 % miehistä ja 30 % naisista oli sitä mieltä, että se oli pysynyt samana. Useimmat näistä siirtolaisista olivat tulleet työväestön piiristä eivätkä sen tähden olleet korkeassa yhteiskunnallisessa asemassa Suomessa. Sen tähden varsin korkeilla luvuilla aseman nousemisesta on tietty oikeutuksensa. Kuitenkin ilmeistä oli, että siirtolaisilla oli taipumuksena verrata asemaansa pelkästään ekonomisten arvojen ja saavutusten valossa.

Kysymykseen koskien heidän yleistä tyytyväisyyttään elämään Torontossa 75 % miehistä ja 53 % naisista sanoivat olevansa kohtuullisen tyytyväisiä; 43 % miehistä ja 47 % naisista tunsivat olevansa hyvin tyytyväisiä. Ei yksikään vastaajista tuntenut olevansa tyytymätön. Kuitenkin on vaikea kuvitella, että tämä olisi täysin luotettava tyytyväisyyden taso Toronton suomalaisten keskuudessa. Voidaan olettaa että Toronton suomalaistenkin keskuudessa on yksilöitä ja pariskuntia niin kuin muittenkin keskuudessa, jotka ovat tyytymättömiä elämäänsä ja saavutuksiinsa. Ehkä ne 10 % suomalaisista, joihin otettiin yhteyttä ja jotka kieltäytyivät haastattelusta edustavat tyytymättömien joukkoa.

Tämän tutkimuksen tulokset osoittavat, että useimmat suomalaiset Torontossa ovat kehittäneet varsin tyydyttävän elämänasenteen- ja tyylin. Samalla kun he osallistuvat tarmokkaasti ja tuotteliaasti kaupunkinsa ekonomiseen toimintaan ja nauttivat monista värikkään suurkaupungin eduista, he ovat myöskin säilyttäneet ja vaalivat perinteellisiä suomalaisia arvoja, normeja ja tapoja. Yhteydet Suomeen ovat myöskin tärkeitä nykyajan siirtolaiselle. Näitä yhteyksiä vaalitaan monin tavoin, mutta erittäin suosittu käytännöllinen tapa on silloin tällöin pistäytyä Suomessa lomalle sukulaisia ja ystäviä tapaamassa. Noin 59 % miehistä ja 68 % naisista oli vierailut Suomessa ja 20 % naisista oli vierailut Suomessa kaksi tai kolme kertaa. Yli puolet siirtolaisista, jotka olivat asuneet Torontossa enintään 5 vuotta oli jo käynyt Suomessa vierailulla. Tämä osoittaa, että nykyajan siirtolaiset elävät suuresti muuttuneessa maailmassa ja nauttivat eduista, joista

menneiden sukupolvien siirtolaiset eivät edes osanneet uneksia.

Yhteenvetona tutkimuksen havainnoista ja tuloksista voidaan todeta, että siirtolaiset olivat verrattain tyytyväisiä ja menestyksellisiä työmarkkinoilla. Huomattava määrä siirtolaisista löysi vakituisen työn välittömästi Kanadaan muuton jälkeen. Suhteellisen suuri prosentti ei ollut kokenut työttömyyttä Kanadassa. Tämä on tietysti ollut hyvä lähtökohta sopeutumisessa uusiin olosuhteisiin. Seikka, että suuri määrä siirtolaisista on pystynyt ostamaan talon, auton jne verrattain lyhyessä ajassa on todisteena huomattavasta ekonomisesta hyvinvoinnista ja riippumattomuudesta.

Ekonomista integraatiota voidaan pitää ensimmäisenä askeleena tai ehtona kulturelliseen integraatioon, joka ei kuitenkaan aina automaattisesti seuraa edellistä. Tämän tutkimuksen vanhempien siirtolaisten joukossa oli muutamia, jotka olivat tehneet työtä ahkerasti ja menestyneet ekonomisesti 15 vuotta, mutta silti tunsivat itsensä muukalaisiksi Kanadassa. Toisaalta uusien tulokkaiden joukossa oli henkilöitä, joiden nopeasti edistynyt sosiaalis-kulturellinen integraatio helpotti heidän ekonomista sopeutumistaan.

Ihmissuhteitten muodostaminen ja säilyttäminen on ratkaisevan tärkeä asia integraatioprosessissa. Henkilökohtainen ystävyyssuhde merkitsee tärkeän asteen saavuttamista jatkuvassa prosessissa. Huomattava määrä siirtolaisista ilmoitti menestyneensä tällä alueella. Kuitenkin monet siirtolaiset elävät sosiaalisesti varsin eristettyä elämää. Monien perheitten sosiaalinen piiri käsittää 5-10 suomalaista perhettä, joiden kanssa sosiaalinen kanssakäyminen tapahtuu.

Enemmän muodollisella ryhmäsuhteitten alueella suomalaiset kokevat melkoisia vaikeuksia. Vain harvat suomalaiset osallistuivat kulttuuriharrastuksiin suomalaispiirien ulkopuolella. Sen tähden henkilökohtaisten kontaktien ja ihmissuhteitten muodostaminen suomalaisten ja syntyperäisten kanadalaisien tai englantia puhuvien henkilöitten kanssa muodollisissa puitteissa ei ole kovin yleistä.

Riittävän kielitaidon hankkiminen on hyvin tärkeä asia sopeutumisen kannalta.

Fauni-peikkojen luojat Minna ja Helena Kuuskoski asuvat ja työskentelevät nykyään Torontossa.

Tämän asian tärkeyden melkein kaikki siirtolaiset näyttivät ymmärtäneen ja hyvin huomattava osa oli yrittänyt kehittää kielitaitoaan osallistumalla kielikursseille ja lukemalla englanninkielisiä lehtiä ja kirjoja. Kuitenkin suomalaisten englannin kielen taito näyttää olevan varsin rajoitettua. Riittämätön kielitaito vaikuttaa siirtolaisen elämään sopeutumisen kaikilla alueilla.

Suomalaisilla seuroilla ja seurakunnilla on vielä hyvin tärkeä asema ja tehtävä suomalaisten keskuudessa. Suuri määrä siirtolaisista osallistuu jäsenenä järjestötoimintaan. Seikka, että tilaisuuksiin osallistumisnumerot ovat huomattavasti korkeammat kuin jäsenmäärät, osoittaa, että seurat ja niiden toiminta merkitsee ja antaa jotakin myöskin niille, jotka eivät jostain syystä muodollisesti ole liittyneet jäseneksi. Mitä roolia seurat ja seurakunnat näyttelevät integraatiossa ei ole aivan selvä kerätyn aineiston perusteella. Millä tavalla seurat ja niiden toiminta vaikuttaa siirtolaisen sopeutumiseen riippuu ratkaise-

vasti siirtolaisesta itsestään. Seurat voivat epäilemättä auttaa siirtolaista monissa tapauksissa, mutta ne voivat myöskin jarruttaa sopeutumista. Tämän tutkimuksen tulokset osoittavat, että huomattavasti suurempi määrä aikaisemmin saapuneita siirtolaisia on seurojen jäseninä. Joissakin tapauksissa seurojen vaikutus saattaa jarruttaa siirtolaisen pyrkiä riippumattomuuteen ja kontaktien luomiseen suomalaispiirien ulkopuolella.

Suomalaisen siirtolaisen menestyksellinen integraation Kanadalaiseen yhteiskuntaan voi merkitä hänen asenteittensa, uskomustensa, tapojensa ja osittain koko hänen persoonallisuutensa uudelleen muokkaamista Missä määrin tämä tapahtuu riippuu jälleen yksilön kyvystä mukautua.

Jotkut suomalaiset asenteet ja uskomukset kuten rehellisyys, kova työ, päättäväisyys ja riippumattomuus ovat monin tavoin olleet avuksi erikoisesti sopeutumisen alkuvaiheissa, mutta ne saattavat joskus muodostua psykologisiksi esteiksi, joita on vaikeampi muut-

taa kuin mitään ekonomista tai fyysillistä estettä. Esimerkiksi suomalaisten vähäinen sosiaalisten palvelujen käyttö ei suinkaan aina merkitse suomalaisten menestyksellistä sopeutumista kanadalaiseen elämäntapaan tai menestyksellistä integraatiota ekonomisella alueella, vaan se on pohjimmaltaan suomalaisten perusasenteen ilmausta sosiaalisia palveluja kohtaan yleensä.

Tämän tutkimuksen suorittaja toivoi, että tämä tutkimus omalta osaltaan voisi auttaa sekä suomalaisia että kanadalaisia parem-

min ymmärtämään suomalaisen siirtolaisen sopeutumisvaikeuksia, tarpeita ja toiveita Kanadassa. Ajattelevan lukijan mielessä tämän tutkimuksen havinnot ja tulokset herättävät enemmän kysymyksiä kuin ne vastaavat. Sen tähden toivottavaa olisi, että tämä tutkimus voisi innostuttaa toisia suomalaisista siirtolaisista kiinnostuneita jatkamaan tutkimuksia syvällisemmän ymmärtämyksen saavuttamiseksi tästä ajankohtaisesta ja monimutkaisesta sosiologisesta tapahtumasta.

Finns successful in Toronto

PENTTI JÄRVENPÄÄ, B.A., M.S.W.

ECONOMIC AND SOCIO-CULTURAL INTEGRATION OF FINNISH IMMIGRANTS IN METROPOLITAN TORONTO, University of Toronto, 1972, 131 p.

An exploratory study done by the writer among the post-war Finnish immigrants in Metropolitan Toronto during the winter of 1972 seems to indicate that the integration of Finns is progressing remarkably well in economic terms, but slowly in socio-cultural terms.

The purpose of the study was to examine the economic and sociocultural integration of Finns in Metro Toronto. It explored the Finnish immigrants' living conditions, economic success, participations in ethnic organizations, participation in the life of larger community, interpersonal relationships and their knowledge of the English language. Also the immigrants' use of social services and their opinion and knowledge of social services were examined.

The Metropolitan Toronto was chosen by the writer as the geographical area for the study as Toronto has a sizeable Finnish population within its boundaries. The Finnish community of Metro Toronto had experienced a remarkable growth during the post-war years. From a minute group of 4 000 it had grown to a fair size community of approximately 10 000. During the period 1957-

1969 covered by this study about 5 000 Finnish immigrants settled in Metro Toronto. Making some allowance for single immigrants, it was estimated that close to 1 000 Finnish families established themselves in Metro Toronto. The random sample of 75 couples was drawn from these 1 000 families. This was regarded as constituting a typical cross-section of Finnish community and reliable source of information.

The questionnaire with 58 questions was designed to help to assess the respondents' level of integration in three aspects - economic, social and cultural. The answers to the factual questions were expected partly to reflect the measure of integration and partly provide objective factors whose association with integration could be measured. It was also expected that the answers would render some measure of the subjective aspects of integration.

The results of the study to indicate that the Finnish immigrants in Metro Toronto have enjoyed a reasonable security and satisfaction in employment. A relatively high percentage of them had never experienced unemployment in Canada. Also a high percentage got their first steady jobs immediately after their arrival. This appears to be a good starting point. The fact that a considerable number of these immigrants have

been able to buy their own home, car, etc. is an indication of remarkable economic well-being and independence.

Economic integration seems to be a way-station to cultural integration. There is an essential interrelationship between economic and non-economic factors at each stage in the process of integration.

The interpersonal relationships are very crucial area in the process of integration. This study seems to indicate that most of the Finns are not involved in the cultural activities and interests of Canadian society on a formal level for only a very small percentage of them belong to any formal non-Finnish group. However, the Finnish immigrants have been fairly successful in establishing relationships on a personal, informal level.

One of the objectives of the study was to find out to what degree the Finns had been able to overcome the language barrier. On the basis of collected data it appears that the language skills of most Finnish immigrants were rather limited. However, the importance of the English language in integration was recognized by all of these immigrants.

The Finnish organizations have a very important function to perform in the Finnish community. A fairly large portion of the immigrants were members and attended activities regularly. The fact that attendance figures were considerably higher than membership figures indicates that the ethnic organizations mean something also for those who are not members.

Some Finnish attitudes based on the values of Protestant ethic seem to have been preventing the helpful and constructive utilization of Social Welfare Services by Finnish immigrants. Only a very small number of Finns had ever used any social services, not always because there was no need, but mainly because of the social stigma attached to the use of services.

It was quite obvious that Social Welfare Services are not used by the Finns except in extreme need. Knowledge of Social Welfare Services was very inaccurate and the answers clearly indicated that the immigrants did not know what services were available and what was their place in the community life.

Another interesting observation of this study was the high degree of general satisfaction these immigrants expressed with their life in Toronto. According to the findings 57 % of husbands and 53 % of wives felt that they were moderately satisfied, and 43 % of husbands and 47 % of wives felt that they were very satisfied with the life in Toronto. This satisfaction is primarily due to economic factors.

Thus it appears that the Finnish immigrants while maintaining and cherishing their own cultural heritage, as residents of Metro Toronto share with other Torontonians the same concern and aspirations, first for their individual satisfaction and fulfillment and then also for the welfare and success of entire community.